Drahý Otče a sestro!

Vr III 1030 /15
65
100

Přijmite ode mne srdečný pozdrav a milou vzpomínku. Vzpomínám na Váš se srdcem plným žalu a s hlavou jak z kamene, neboť se tak nešťastně dopadne tento soud sem si přeci nemyslel. Už jsem celý hloupý a proto se nedivte když nějaké slovo hloupě napíši, neboť ode dne rozsudku jsem velmi zdrcen a sklíčen a necítím se být tak vinen abych byl odsouzen k smrti provazem. To je to ono vy Otče, drahý ste se vzdal svědectví a žádný mě neobhajoval a se mě nezastal a já ubohý nešťastný sám jako sloup jsem byl dle paragrafů odsouzen. Vy Otče jste měl říct jaká matka byla, a jak jsem od ní musil skusiti, byla na mě horší něž-li macocha. Přejedo spole musil sem se sní jenom na místo jídla hádat, a tak mě omrzel celý svět a já opilý z vína a kořalky sem takový zločin vyvedl, nepomysle na to, co z toho bude.

229/15
95

Já mám holt takovou hlavu po Váš, jak jsem se napil vína tak sem byl všeho zchopen, a druhý den mě to potom mrzelo.

Ale kdyby bývala byla matka; jenom trochu jako druhé matky jsou, nic by se bývalo u nás nestalo.

Zde v žaláři jsem nabyl zkušeností a sám sebe poznal, a těšil jsem se že přeci někdy přijdu domů, a teď již mám po všechné naději.

Ach Bože co jsem se už já na Váš navzpomínal a slz vyronil. Na př. v neděli odpoledne kdybyste nás zde viděli jak my zde jíme bramborý i se šupkama zaplakat byste museli nade mnou. A já když si tak při těch bramborách vzpomenu na Váš všecky jak pěkně sedíte doma po hromadě při čaju a též vzpomínáte na mně, jak teskno u srdce

mě musí být nemohu Vám ani perem vypsati.

Kdybych býval věděl že to tak, dopadne nebýval bych se šel ani udávat.

Tak Váš všecky ještě jednou

srdečně pozdravuji - a prosím Vás o poslední můj podíl dokud zde budu abych si mohl ještě přilepšiti

Váš věrný syn Vincenc.

s Bohem.

na spěch psaný.

kdybych měl čas tak bych Vám ještě více mnohem více toho napsal.

ale neměl sem času.